

K. H. HAMELINK

19 MEI 1899

14 AUGUSTUS 1959

Onze voorzitter is heengegaan. Deze zo schokkende tijding zal ons altijd weer met rouw vervullen, ook indien wij later aan deze mooie zomer terugdenken. Mooi en zonnig was ook het leven van Hamelink. Zijn prettig en open karakter, de vrolijke oogopslag achter de twinkelende brillenglazen gaven hem iets zeer direct, waardoor hij met ieder vanaf de eerste kennismaking in een warm, menselijk contact trad. Een waarlijk innemende persoonlijkheid, die zich zonder terughouding onmiddellijk gaf en die met onfeilbare intuïtie steeds de juiste toon wist te treffen.

Interessant en boeiend spreker als hij was, ging hij steeds rechtstreeks op de kern van de zaak af, waarbij hij de gave bezat de problemen kort en duidelijk te formuleren. Moedig de bezwaren van een ernstige ziekte onder ogen ziende, bleef hij onverdroten de idealen die hem lief waren nastreven. Zijn grote belangstelling voor de geologie was toch in de diepste grond niet anders dan een religieuze belevenis. O God, hoe groot zijn Uwe werken, Gij hebt ze alle met wijsheid gemaakt.

Hamelink werd op 19 mei 1899 te Oldenzaal geboren. Op 16-jarige leeftijd trad hij in dienst van de Nederlandsche Spoorwegen, met als standplaats Oldenzaal. Op zijn trouwdag vertrok hij naar Nijmegen. Het dienstverband aldaar duurde 1 jaar en werd gevolgd door een verblijf van 4 jaar te Veghel, waarna hij geplaatst werd op het Inspectiebureau der N.S. te Nijmegen. Vervolgens ging hij over in de Economische Dienst van de N.S., hetgeen een verblijf van 15 maanden te Breda tot gevolg had. Hierna volgde overplaatsing naar Maastricht, waar in 1955 het 40-jarig ambtsjubileum werd gevierd. Per 1 februari 1957 verliet Hamelink de dienst met pensioen.

Reeds als schooljongen was hij lid van een vogelstudieclubje onder leiding van meester Bernink en op vrije middagen werd de natuur rond Denekamp en Oldenzaal verkend. De heer Bernink bracht hem ook de liefde voor de stenen bij, die keurig in lucifersdoosjes verpakt en in sigarenkisten waren ondergebracht en voorzien van briefjes met namen in rode inkt geschreven. Na de lagere school kwam door de studie zijn hobby op de achtergrond. Deze ontwaakte echter plotse-ling opnieuw, toen Hamelink vergezeld van zijn jonge vrouw, in de buurt van de Heilige Land Stichting bij Nijmegen tegen een steen schopte en zich bukkende aan zijn vrouw de vraag stelde: "Weet jij, wat voor een steen dat is?" Toen volgde een heel relaas over zijn jeugdhobby en zei hij: "Daar moeten mooie werken over zijn". Zijn vrouw antwoordde: "Misschien kun je die wel in de bibliotheek krijgen". 's Nachts sliep hij niet van opwinding en de dag daarop werd terstond een bezoek aan de Universiteitsbibliotheek gebracht, waarvan hij van toen aan een trouw bezoeker werd. Langzamerhand schafte hij zich allerlei werken op geologisch gebied aan, zocht in groeven en grondkuilen en had na korte tijd op alle vrije "platte vlakken" in huis stenen liggen. Al gauw kwam er een "glazen kast" en zo groeide de collectie; vooral uit Mook kwamen mooie vondsten. Opvallend was ook de nauwkeurigheid waarmee hij alle stenen van naam en vindplaats voorzag. Zijn prachtige verzameling zal hiervan een blijvend bewijs blijven.

Meer dan 15 reizen werden naar geologisch belangrijke gebieden in Duitsland, België, Luxemburg, Oostenrijk, Zwitserland, Frankrijk, Italië en Engeland gemaakt.

In Maastricht aangekomen wendde hij zich tot het Natuur-Historisch Museum. Er bleken daar in Limburg nogal wat verzamelaars te zitten, zodat reeds direct bij de oprichting van de Nederlandse Geologische Vereniging Hamelink op de ledenlijst voorkomt. Op 11 april 1947 zien wij hem voor het eerst op de vergadering te Zwolle. Op 29 december 1948 wordt hij gekozen tot voorzitter van de afdeling Limburg. Dan volgt op 23 april 1949 zijn verkiezing tot hoofdbestuurslid met de functie van vice-voorzitter. Tenslotte wordt hij op 7 april 1956 tot voorzitter gekozen. Hij treedt dan af als voorzitter van de afdeling Limburg, die hem tot ere-voorzitter benoemt.

Onder zijn leiding kwamen er nu geheel nieuwe Statuten en een Huishoudelijk Reglement tot stand, waarop de koninklijke goedkeuring werd verkregen. Tevens werd een meer frequente verschijning van "Grondboor en Hamer" geactiveerd. Onder zijn leiding werden tal van succesvolle excursies in Limburg en naar Gerolstein gemaakt.

Ook op velerlei ander gebied was hij werkzaam. Met het museum "Natura Docet" bleef hij contact onderhouden. Dit voorjaar verbleef hij daar nog enige tijd met zijn echtgenote, om Mej. Bernink tijdens haar vakantie te vervangen. In Maastricht was hij o.a. 13 jaar president-kerkvoogd van de Nederlandse Hervormde Gemeente.

In de nacht van 28 op 29 december 1955 kreeg hij zijn eerste hartaanval en bracht hij 3 maanden in het ziekenhuis door.